

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ Ὁ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ὁ διάκονος λέγει· Εὐλόγησον δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ σταῖς ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, σφραγίζει σταυροειδῶς, καὶ ἐκφωνεῖ·

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς ψάλλων μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος π̃ α̃ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
ἕτερον

Ἦχος π̃ α̃ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοις μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με
νος

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρεῖς ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἐξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
(ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὥς τήκεται κηρὸς ἀπὸ

προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ πάλιν ὁ ἱερεὺς, γεγονωτέρᾳ φωνῇ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ ὁ χορός·

ζω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο ο ο ος

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἑκάστην δέξιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

ᾠδὴ Νη ρ

Κ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε κε κρα α ξα προ
ος σε ε ε ει σα κου ου ου σο ο ον μου ου ει σα κου
σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε Κυ ρι ι ε ε

κεκ ρα α ξα α προ ο ος σε ε ε ει σα α α κου ου
 σο ο ον μου προσχεστηφω νη η η τη ης δε η σε
 ε ε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ε
 ναι με προ ο ος σε ε ε ει σα κου σο ο ον
 μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ α τευ θυν θη η τω η προ σε ε ευ χη η
 η μου ου ως θυ μι α μα α ε νω πι ι ι ο
 ο ο ο ον σου ε πα αρ σις τω ω ω ων χει ει
 ρω ω ων μου θυ σι ι α ε σπε ρι ι ι νη
 η η ει σακουσον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία υπό Μανουήλ Πρωτοφάλτου

Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λα κηντω στο μα τι μου και
 θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χειλη μου

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο
 νη ρι ι ας του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
 τι ι αις

Σ^{Νη} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι
αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκλεκτων α αυ

των
Π^{Νη} αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω
την κε φα λην μου

Ο^{Νη} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυ των

Α^{Νη} κου σο νται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν
θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι
ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α

δην
Ο^{Νη} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο
φθαλ μοι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
χη ην μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δοσης συ νε στη
σαν το ο ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο
με νων την α νο μι αν

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ τω ων οι α μα
ρτω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα
ρελ θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω
νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θη

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγγελω

Ε ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου
και συ εγ νως τας τριβους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον
και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκων με

A^{Nη} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν
ο εκ ζη των την ψυχην μου

E^{Δι} κε εκρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει
η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζωντων

Π ρο σχεις προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα
πει νω θην σφο δρα

P^{Nη} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με
ο ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

E^{Nη} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του
ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τισου

E^{Nη} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου
αν τα πο δω μοι

E^{Nη} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ
ρι ε ει σα κου σον της φω νης μου

Γ^{Nη} ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις
την φω νην της δε η σε ως μου

Ἰστώμεν στίχους 5', καὶ ψάλλομεν
στιχηρὰ ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου 5'.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται;

ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε ε στιν
Ε^{Νη} σπε ρι νον υ μνον και λο γι κην λα τρει ει ει
αν σοι Χρι στε προ σφε ρο μεν ο ο τι ην δο κη σας του
ε λε η sai η μας δι α της α να στα α σε ε
ως

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,

ηλ πι σεν η ψυ
χη η μου ε πι ι τον Κυ ρι ον

Κ^{Νη} υ υ ρι ε Κυ ρι ε μη α πορ ρι ι ψης η μας
α πο του προ σω που σου αλ λα ευ δο κη σον του ε
λε η sai η μας δι α της α να στα α σε ε ως

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
πρωΐας

ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ι ον
Χ^{Νη} αι ρε Σι ων α γι ι ι α μη τη ρ των Εκ κλη σι

ων Θε ου κα τοι οι κη τη ρι ον συ γαρ ε δε ξω
πρω ω ω τη α φε σιν α μα ρτι ων δι α της α να στα

α σε ε ως

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
ἐκ πα σων των

α νο ο μι ων αυ τῶ

Ὁ ἐκ Θε ου Πα τρος Λο ο γος προ των αι ω νων

γεν νη θεις επ ε σχα των δε των χρο ο ο νων ο αυ τος

εκ της α πει ρο γα μου σαρκω θεις βου λη η σει σtau

ρω σιν θα να του υ πε μει νε και τον πα λαι νε κρω θεν τα

αν θρω πον ε σω σε δι α της ε αυ του ου α να στα α

σε ε ως

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν,

παν τες οι λα οι

Την εκ νε κρων σου α να στα σιν δο ξο λο γου μεν

Χρι στε δι η η η ης η λευ θε ρω σας Α δα μι αι ον

γε ε νος εκ της του Α δου τυ ραν νι δος και ε

δω ρη σω τω κο σμω ως Θε ος ζω ην αι ω νι

ον και το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. 7'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου
με ε νει εις τον αι ω να

Δι ο ξα α σοι Χρι στε Σω τηρ Υι ε Θε ου μο νο γε νες

ο προ σπα γεις εν τω σταυ ρω και α να στασεκ τα α

φουτρι η η με ε ρος

Δόξα.

Ἦχος Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Σ ε δο ξα ζο με ε εν Κυ ρι ι ε τον ε κου σι

ως δι η η μας σταυ ρο ο ο ον υ υ πο μει ει ναν

τα α και σε προ ο ο σκυ νου ου ου μεν παν το

δυ να α με Σω ω τηρ μη η α πορ ρι ι ι ι

ι ι ψης η η μας α πο ο του ου προ σω που σου ου

Δι αλλ ε ε πα κου ου σον και σω ω ω σο ον η η η

Νη μας δι α της α να στα α σε ω ω ως σου ου φι

λα α α αν θρω ω ω πε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Και νυ υν και α α ει και εις τας αι αι ω

ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην

Ο Βα σι λευς των ου ρα α α νω ων δι α

φι λα α αν θρω ω πι ι ι αν ε πι τη ης

γης ω ω ω ω ω φθη και τοις αν θρω ω ω ποι οις συ

να νε ε ε στρα α α α α φη εκ Παρ θε

ε ε ν8 γαρ α α γνης σαρκα προσ λα α α βο με ε

νος και εκ ταυ της προ ε ελ θων με τα της προ οσ λη η

η η ψε ε ε ε ως ει εις ε ε στι ι Υι υι ος

δι πλους τη ην φυ υ υ υ υ υ σιν αλλ ου την υ υ

πο ο ο ο στα α α α σιν δι ο τε ε λει ο

ον αυ τον Θε ε ον και τε λει ο ο ον αν θρω ω πον

α λη θως κη ρυ υ υ υ υ υ υτ το ο ο ο ον

Νη
 Δι
 τες ο μο λο ο γου ου ου μεν Χριστον τον Θε ο ο ο ον
 η η η η μων ον ι ι ι κε τε ευ ε μη η τερ
 Δι Νη
 α νυ υ υ υ φε ε ε ευ τε ε λε η θη ναι τας
 Δι
 ψυ χα ας η η μω ω ω ων
 * * *

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὕμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίοις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐὰν δὲ εἰσοδεύουν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι - θ

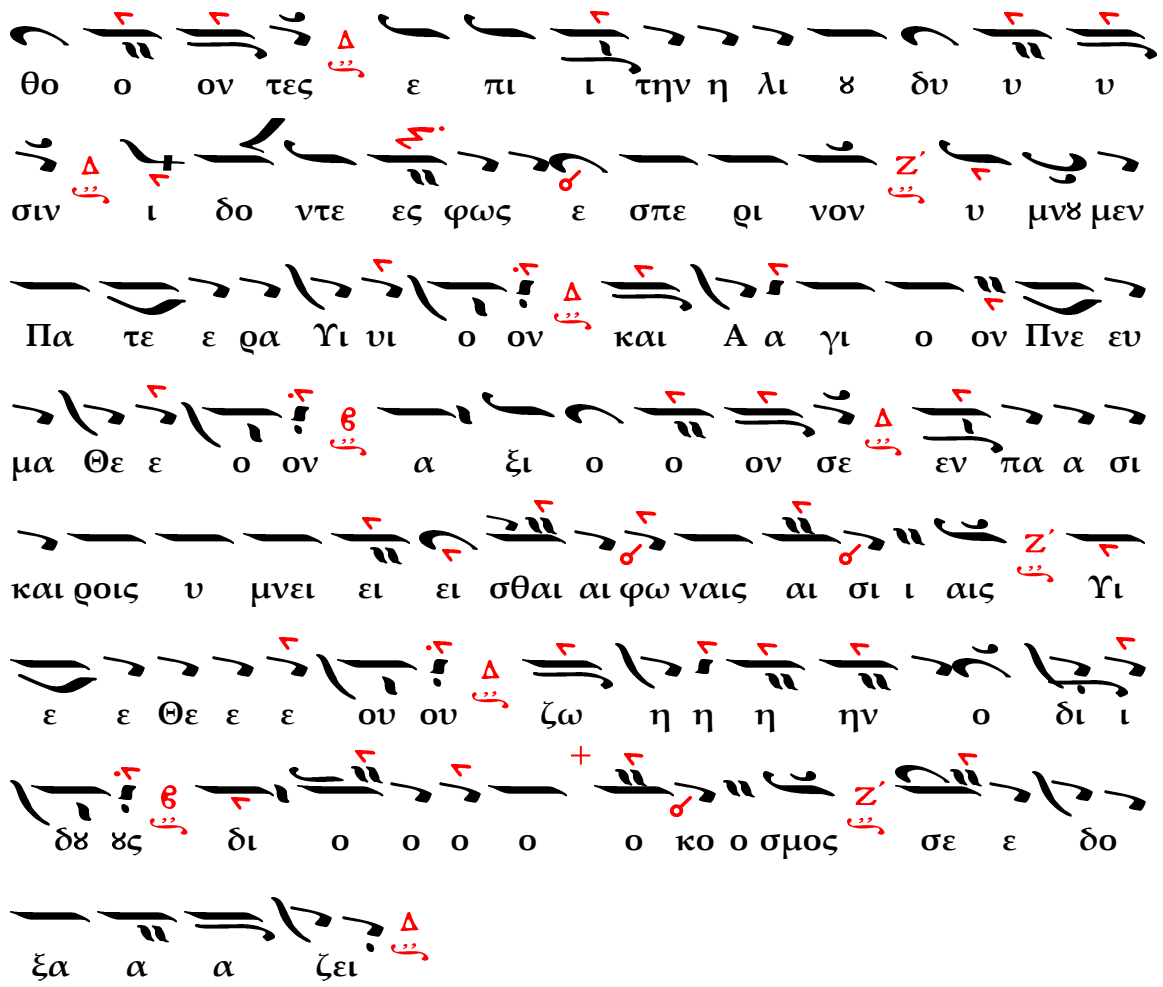
Φ
 ως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τς
 ς ς Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σς ς ς Χρι ι
 στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η η ην

η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μν ς ς με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσ μος σε ε δο ξα α α α
 α α α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι-θ

Φ ως ι λα α ρον α γι ας δο ο ο ξης α
 θα να α τς Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι
 ου μα καρος Ι η σς ς Χρι ι ι στε ελ

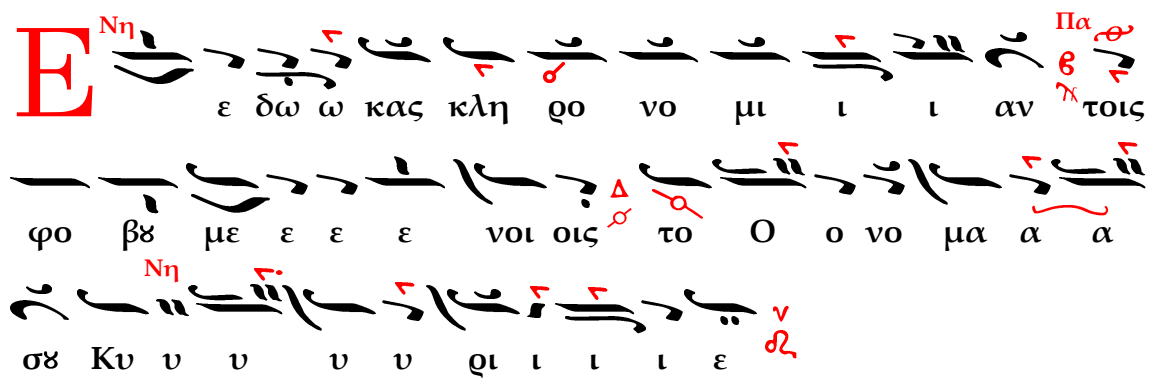

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

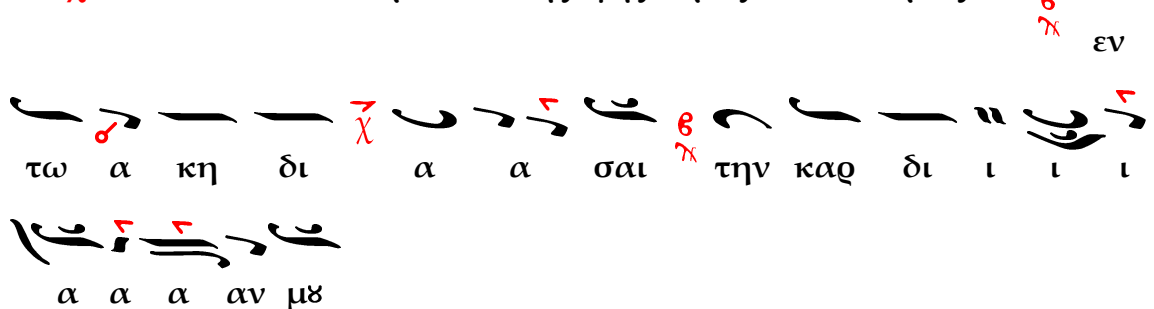
Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον.

Ἦχος Νη ς

Στίχ. α'. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα

Ε^{Νη} ε δω ω κας κλη ρο νο μι ι ι αν^{Πα} τοις^β
 φο β8 με ε ε ε νοι οις^Δ το Ο ο νο μα α α^γ
 σ8 Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε^ν

Στίχ. β'. Παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, σκε^β

πα σθη σο μαι εν τη σκε ε πη των πτε ρυ υ^γ
 υ υ γω ω ω ων σ8^ν

Ε^{Νη} ε δω ω κας κλη ρο νο μι ι ι αν^{Πα} τοις^β
 φο β8 με ε ε ε νοι οις^Δ το Ο ο νο μα α α^γ
 σ8 Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε^ν

Στίχ. γ'. Οὕτω φαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου η με ραν ε εξ η^β

με ε ε ε ρας^ν

Ε^{Νη} ε δω ω κας κλη ρο νο μι ι ι αν^{Πα} τοις^β
 φο β8 με ε ε ε νοι οις^Δ το Ο ο νο μα α α^γ
 σ8 Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε ε ε^ν

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς

ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ

καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἁειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἁγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ.

Τὸ Στιχηρὸν Ἀναστάσιμον τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος πλ' Νη ς

Α^{Νη} νηλ θες ε πι σταυ ρου Ι η σου ο κα τα
 βασ εξ ου ρα νου ηλ θες ε πι θα να τον η ζω η
 η η α θανατος ^ν προς τους εν σκο τει το φως το α λη
 θι νον προς τους πε σον τας η πα αν των α να στα
 σις ο φω τι σμος και ο Σω τη ηρ η μων δο ο ξα α
 σοι ^ν

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος πλ' Κε ρ

^νχ Α να στη τω ο Θε ος ^υ και δι α σκορ πι σθη
 τω σαν οι εχ θροι αυ του ^υ και φυ γε τω σαν α
 πο προ σω που αυ του ^υ οι μι ^νχ ^υ σουντες αυ τον ^υ

Π^{Κε} α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
 δε δει κται ^υ Πα σχα και νον Α γι ον ^ν Πα α σχα
 μυ στι κον ^υ Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι

στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα

με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν

του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παν τας α

γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη

κε ται κη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος

Κε ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε

λι στρι αι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρ η

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως

Χρι στου τε ρ που χο ρευ ε και α γα αλ λου

Ι ι ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε

α σα με νη εκ του μνη μα τος ως νυμ φι ον προ

ερ χο ο με νον

Χ Ου τως α πο λουν ται οι α μα ρ τω λοι α πο

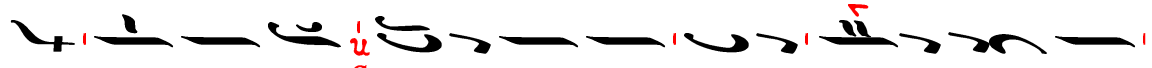
προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη

τωσαν

Α ^{Κε} ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ^{ν'} ²² ορ θρου βα θε ε
ος ^{ν'} ²² ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο
δο ο ο ο του ^υ ⁹ ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα
θη με νον ^υ ⁹ και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
ου τως ε λε γε ^υ ⁹ τι ζη τει ει ει τε ^{Κε} ^{Ζ'} τον ζων τα με
τα των νε κρων ^υ ⁹ τι θρη νει ει ει τε ^{Κε} ^{Ζ'} τον αφ θαρ τον
ως εν φθο ρα ^υ ⁹ α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε ^Δ ²² τοις αυ
του ου Μαθηταις ^υ ⁹

^χ ¹ ²² Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ
ρι ος ^υ ⁹ α γαλ λι α ^χ ¹ σω με θα ^υ ⁹ και ευ φραν θω μεν
εν αυ τη ^υ ⁹

Π ^{Κε} α σχα το τερ πνον ^υ ⁹ Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα ^υ ⁹
Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε ^υ ⁹ Πα
σχα εν χα ρα αλ ληλους πε ρι πτυ ξω με θα ^{ν'} ²² ω

 ω ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης και γαρ εκ τα

 φου ση με ρον ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι

 στος τα Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε ε γων κη ρυ υ

 ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος Πά Πα ρ

 ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι

 Υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α

 τι

 αι νυ υ υ υ νυ και α α ει και εις τας

 αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

 να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα και

 λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ υ υ

 υ ρει και α λλη λθ ρς πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω

 με ε ε ε θα ει πω με ε εν α δε ελ φοι και

 τοις μι σθ σι ιν η η η μας συ γ χω ρη

σῶ ω μεν ^{Πα} πᾶ ^{Κε} ἅ ^{Πα} ἄν ^{Κε} τὰ ^{Κε} ἀ ^{Κε} τη ^{Κε} Ἀ ^{Κε} νὰ ^{Κε} ἀ ^{Κε} ἀ ^{Κε} στα ^{Κε} ἀ ^{Κε}
 ἀ ^{Κε} σει ^{Κε} και ^{Κε} αἰ ^{Κε} ου ^{Κε} τω ^{Κε} βο ^{Κε} η ^{Κε} η ^{Κε} η ^{Κε} η ^{Κε} σω ^{Κε} ω ^{Κε} ω ^{Κε} ω ^{Κε}
 μεν ^{Πα} Χρι ^{Κε} στος ^{Κε} ἀ ^{Κε} νε ^{Κε} στη ^{Κε} η ^{Κε} εκ ^{Κε} νε ^{Κε} ε ^{Κε} ε ^{Κε} κρων ^{Κε} θα ^{Κε} νὰ ^{Κε}
 τωω ^{Κε} θα ^{Κε} ἀ ^{Κε} νὰ ^{Κε} τον ^{Κε} πα ^{Κε} τη ^{Κε} η ^{Κε} η ^{Κε} η ^{Κε} σας ^{Κε} και ^{Κε} τοις ^{Κε}
 εν ^{Κε} τοις ^{Κε} μνη ^{Κε} η ^{Κε} η ^{Κε} η ^{Κε} μα ^{Κε} ἀ ^{Κε} ἀ ^{Κε} ἀ ^{Κε} σι ^{Κε} ζω ^{Κε} ην ^{Κε}
 χα ^{Κε} ἀ ^{Κε} ρι ^{Κε} σὰ ^{Κε} ἀ ^{Κε} με ^{Κε} νο ^{Κε} ο ^{Κε} ο ^{Κε} ος ^{Κε}

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη ψάλλεται τρίς.

Ἦχος Πα ρ

Χ ρι ^{Κε} στο ^{Κε} ος ^{Κε} ἀ ^{Κε} νε ^{Κε} ε ^{Κε} στη ^{Κε} η ^{Κε} εκ ^{Κε} νε ^{Κε} ε ^{Κε} κρων ^{Κε} θα ^{Κε}
 νὰ ^{Κε} τω ^{Κε} θα ^{Κε} νὰ ^{Κε} ἀ ^{Κε} τον ^{Κε} πα ^{Κε} τη ^{Κε} η ^{Κε} η ^{Κε} η ^{Κε} σὰ ^{Κε} ἀ ^{Κε} ἀ ^{Κε} ας ^{Κε} και ^{Κε} τοι
 ος ^{Κε} ε ^{Κε} εν ^{Κε} τοις ^{Κε} μνη ^{Κε} μα ^{Κε} σι ^{Κε} ζω ^{Κε} ην ^{Κε} χα ^{Κε} ρι ^{Κε} σὰ ^{Κε} ἀ ^{Κε} με ^{Κε} νο
 ο ^{Κε} ο ^{Κε} ο ^{Κε} ο ^{Κε} ο ^{Κε} ο ^{Κε} ο ^{Κε} ος ^{Κε}

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Κατὰ δὲ τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα ἀντ' αὐτοῦ:

Φωτίζου φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου, ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν διαλογικῶς·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορὰς καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Σημείωσις. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, κατὰ μὲν τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα τό, Χριστὸς ἀνέστη, κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἢ τὸ Θεοτόκε Παρθένε.

* * * * *